

CONTINGUT DEL MANIFEST COMUNISTA

Consta de 4 capítols:

1. Burgesos i proletaris.
2. Proletaris i comunistes
3. Literatura socialista i comunista
4. Exposició de línia de conducta dels diversos partits comunistes.

CAPÍTOL 1. BURGESOS I PROLETARIS

El poder històric ve determinat per una força motriu: la lluita de classes

- Descripció breu de les successives estructuracions de les classes en les distintes formacions socials anteriors al capitalisme.
- Explicació més detallada de les fases i els factors que han permès que la burgesia s'hagi constituït com a classe dominant.
- Descripció factors clau de la dominació de la burgesia i de les condicions objectives sota les quals es va constituir el proletariat.

Intencionalitat

Mostrar la transitorietat de la dominació burgesa. Objectivament, la classe burgesa ha de deixar el seu lloc dominant (que no farà voluntàriament) a la nova classe en ascens, EL PROLETARIAT.

CAPÍTOL 2. PROLETARIS I COMUNISTES.

- Anàlisi de la contradicció entre burgesia i proletariat.
- Anàlisi de com s'han anat constituint les SUPERESTRUCTURES IDEOLÒGIQUES, és a dir, els punts de vista ideològics en relació a l'home, el dret, l'educació, la família, la nació.
- Aquests punts de vista depenen del tipus de règim de propietat dominant i dels interessos a ells associats.
- El paper que juga l'avantguarda comunista:
 - o Desemascarar aquests interessos dominants i la ideologia que l'acompanya
 - o Necessitat d'unir esforços per tal de substituir les classes dominants
 - o Desemascarar el nacionalisme burgès que utilitza la classe dominant per oposar els treballadors entre si
 - o Enumerar les mesures urgents per tal d'iniciar la transformació social.

CAPÍTOL 3. LITERATURA SOCIALISTA I COMUNISTA

- Anàlisi crític de les corrents que "s'anomenen" socialistes o comunistes.
- Totes elles reflecteixen interessos de classe. Aquests no son objectivament revolucionaris.

CAPÍTOL 4.

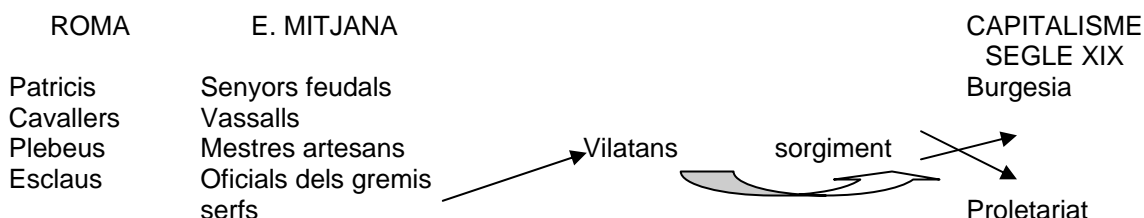
- Dedicat a la tàctica per adaptar-se a les diverses situacions.

EL MANIFEST COMUNISTA

Karl Marx, F. Engels

CAPÍTOL I. BURGESOS I PROLETARIS.

1. Història: història de la lluita de classes.

2. Capitalisme: contínues revolucions en els modes de producció i comerç.

- Descobriments Amèrica, Àfrica, Índies Orientals, ... Xina.
- Intercanvi: augment colossal del comerç
- Els mestres artesans varen ser desplaçats per la classe mitjana industrial.
- Mercat en creixement:
 - La manufactura és substituïda per la producció industrial.
 - La classe mitjana industrial és substituïda pels milionaris industrials.

3. La burgesia, classe revolucionària: progrés polític.

- Oprimits pels senyors feudals.
- Associació armada autogovernada en la comuna.
- Contrapès enfront de la noblesa en la monarquia feudal o en la monarquia absoluta
- Conquesta poder polític amb l'adveniment de la gran indústria i del mercat mundial.

La Burguesia:

- Destruïx relacions feudals:
 - o Nega fanatisme religiós
 - o Nega l'honor en favor del diner.
 - o Substitueix la submissió sentimental per l'exploació obrers
 - o Converteix els "professionals" en assalariats.
- La burgesia només pot existir revolucionant contínuament els mitjans de producció, amb una perpètua inseguretats.
- Anorrea les primitives indústries nacionals: les velles necessitats satisfetes amb els productes del propi país són substituïdes per noves necessitats que es satisfan amb productes provinents de països llunyans.
 - o El mercat nacional és substituït pel tràfic universal.
 - o Obliga totes les nacions a adequar-se al mode de producció capitalista.
 - o El camp es sotmet al domini de la ciutat
 - o Ha centralitzat el poder polític i concentrat la propietat.

4. El sistema de vida burgès genera crisis.

- Les modernes forces productives xoquen amb les relacions de propietat dominades per la burgesia.
- A mesura que augmenta l'expansió augmenta també la maquinària augmenta el proletariat i la divisió del treball.
- La qualitat de vida dels treballadors es va degradant amb un treball cada cop més monòton i dur i amb jornades de treball més llargues (despotisme, explotació)

5. Fases que travessa el proletariat en lluita contra la burgesia.

- ↓ - Competència entre els obrers pel lloc de treball.
- ↓ - Competència entre els obrers d'una fàbrica amb els d'una altra.
- ↓ - Competència entre els obrers i la maquinària o mercaderies estrangeres.
- ↓ - Igualació condicions pèssimes de treball i inseguretat creixent.
- ↓ - Associacions momentànies en defensa dels salaris.
- ↓ - Associacions permanents
- ↓ - Els mitjans de comunicació que eren utilitzats per la burgesia ara serveixen per propagar les organitzacions obreres:
 - Creix el sentiment com a classe social
 - (Autoconsciència del seu poder)
- ↓ - Una part de la burgesia fa costat al proletariat perquè veuen en el els ideals d'una humanitat més fraterna

EL MANIFEST COMUNISTA (1848)

- Desembre 1847: Lliga dels Comunistes: encàrrec a Marx i Engels:
- Exposició clara i fonamentada de:
 - o Principis ideològics en que el proletariat havia de basar la seva lluita contra la burgesia
- Objectius a llarg i a curt termini per atraure les masses entorn l'avantguarda comunista.
- Obra clara, breu i atractiva.
- Visió crítica global.

BASES FILOSÒFIQUES

- Hegel
- Feuerbach
 - HISTÒRIA

HEGEL:

Trenca amb la tradició que redueix tota la multiplicitat social i les transformacions històriques a "accidents" sobreposats a una "essència" permanent, l'home.

L'agent hegelian de la història és la IDEA.

Es desplega en:

- o Naturalesa
- o Institucions
- o Idees (consciència)

La idea és un agent fictici. És el déu de les religions passat pel cervell de Hegel i enriquit pels coneixements tan extens que Hegel té en relació a les èpoques històriques i per la seva penetració per veure les aportacions de cada època a la consciència humana.

FEUERBACH:

- No vol saber res de la IDEA de Hegel, d'aquest subjecte fictici.
- Com a base de les estructures socials i de les distintes etapes històriques, situa Feuerbach l'home real de carn i os.
- Es dona un primer viratge decisiu per tal de buscar la fonamentació dels processos històrics en les profunditats i no pas en les alçades.
- Es perd tanmateix, una bona part de les adquisicions de Hegel.

MARX:

- El defecte de Feuerbach consisteix en que entén l'home com una essència més o menys idèntica al llarg del temps.
- Una essència que busca el seu ple restabliment mitjançant la superació del seu actual esquinçament intern, la seva autoalienació, que s'expressa en les concepcions religioses.

ALIENACIÓ

La categoria hegeliana de l'alienació" passa a tenir un ús merament antropològic en Feuerbach.

- La comprensió del desplegament històric es perd en Feuerbach.
- El concepte d'Història com a desenvolupament en que s'enriqueix la naturalesa i la consciència humana i en què les institucions passen per fases de superació, revolució, etc. (Hegel) no hi és en l'obra de Feuerbach.
- L'alienació de Feuerbach ha de ser autoalienació ja que el món fantàstic de la religió no és més que una projecció magnificada de l'home i de les seves qualitats

- L'home fa el déu a la seva imatge i semblança, però amb la plenitud d'atributs que l'home volgués posseir.
- L'home s'agenolla davant ell mateix, és a dir, davant una versió fantàstica i irrealment poderosa de si mateix.

Segons Hegel, LA IDEA sortia de si mateixa per fer-se una altra cosa, la NATURALESA. Segons Feuerbach, l'home surt de si mateix per acabar en un altre "si mateix", versió magnificada de la seva pròpia essència. Per això Feuerbach usa l'alienació com AUTOALIENACIÓ.

Marx. 1844.

- **S'ha distanciat ja de Feuerbach:**
 - o El procés d'autoalienació apareix com un procés real, constatable i amb fases històriques concretes.
 - o Aquest procés (i n n o v a c i ó) no té el seu centre de gravetat en la Religió, sinó en una relació socioeconòmica, el treball.
 - o És a través del treball que els homes van constituint les forces socials i econòmiques que els oprimeix en poders, que, sorgits d' ell, constituïts a partir del seu treball, se li enfronten com quelcom hostil ("ESTRANYAMENT").
- En aquesta relació, activa, alienant, a partir de la qual els homes articulen la branca econòmica i social, aquells arruïnen el seu propi ser.
- El treball no només els esclavitzava, sinó que, poc a poc, esquilma la seva pròpia realitat humana, les seves capacitats més genuïnes, de manera que allí on haurien de sentir-se persones, en el treball com activitat racional que els diferencia dels animals, s'animalitzen, mentre que en l'esfera en què les activitats són genèriques i en certa manera animals alimentació, sexualitat, etc. És on se senten més lliures i humans.
- - "La religió és el sol il·lusori que gira entorn l'home, mentre que aquest no sigui capaç de girar entorn del seu propi centre"
- El centre de gravetat de la seva conducta i les seves reflexions:
 - o A través de la lluita política per la supressió de l'alienació del treball.

Manuscrits (1844).

- **Influència de Hegel en termes, com ara:**
 - o "Naturalesa humana"
 - o "Essència humana"
- (Concepció fixista de l'home)

MARX MADUR:

- Si l'essència humana, concebuda com quelcom fix, previ a la història real, fos la responsable de les estructures socials, no s'entén per què aquestes haurien de canviar al llarg de la història.
- (Encara menys s'entén que haguessin de canviar precisament per situar-se en dolorosa contradicció respecte d'aquesta suposada essència)
 - o Tomisme – Neotomisme: "essència – accident"
 - o Factors irracionals ("pecat original")
 - o Hegel: racionalitat superior, oculta als homes ("astúcia de la Idea").

MAX MADUR:

- No existeix una contradicció entre “essència humana” i “societat inhumana”
- Les contradiccions es donen en el si de la pròpia societat: entre els distints grups socials.
- Aquestes contradiccions no són jocs dialèctics amb els que un subjecte ocult fa avançar la Història.
- Resulten, en cada època, del mode de com es configura el procés de transformació de la naturalesa, el treball col·lectiu:
 - Millores tècniques.
 - Acumulació dels mitjans de producció
- Obtenció d'excedents que van més enllà de d'estricta necessitat biològica de la majoria dels membres de la societat.
- Relaciona els homes en una trama objectiva, coercitiva, que es va complicant a mesura que avancen la divisió del treball i l'acumulació de béns productius
 - Establiment de grups amb funcions dominants que s'apropien de tot l'excedent o de la major part.
 - Grups dominats que cal mantenir en una situació de submissió i desavantatges amb coercions suplementàries
 - Organització política estatal
 - L'educació
 - El dret
 - Les idees dominants, etc.

HISTÒRIA:

- L'home s'hominitzà, de fet, com a resultat dels seus intercanvis actius amb la natura i se segueix transformant psíquicament i física a través de la trama social que ell mateix ha anat teixint durant mil·lenis.

Per entendre la Història vol dir saber l'abast d'aquests processos socioeconòmics. Significa rebutjar el concepte d'“essència humana” de la Teologia i de la Metafísica